

אילת סוערת בגלל ביטורים של מורה מוכשרת - הנאשמת בכך

אהבה ומוסר - נוס

עלה ברגליים רועדות ולב נפעם למלון המהודר הוא לא חזר הביתה באותו לילה, ואשתו אפ כי גם היא לא חזרה הביתה באותו לילה. למחרת עלה שוב על האופנוע, וטס לחוף אלמוניגש אליו ביקיני וביקש אש באנגלית. אחר כך אש באמריקאית, בשבדית, בדנית ובגרמנית. לקרוא לו שלמה המלך, אלוף התיירות, קאזרומיא, ופר-הרבעה. בנמל כינו אותו מיסטר קורא לו גם ראש-העיר.

***

פעם היה לו יום רע מאד. הוא הלך מתייחוף ושאל: "אפשר להציע לך אש?" אבל הפסיקו לעשן באותו יום. רפי היה מדוכא.

כי מאז שהה לאחרונה על שמיכה צבאית גברת, עברו כבר יומיים. פתאים התיישבה על החול נערה בלונדית, קצת חמודה וקצת תמימה. סילביה קחיט קראו לה

שונה שלו, כי הוא לקח אותה ברצינות. קראו לו באילת סטיב ריבס, אלוף העולם, והוא ידע כי יד אחת שלו גומרת חיים לבן-אדם, ולכן הוא פחד להסתכן בצרות. בחורות ביקשו שילחם בעדן, אבל הוא היה אדיש. הוא פחד שיהרוג לא-בכונה.

בחורה אחת, מזל חסין מרמת-גן, לקחה אותו כבעלה, והוא העניק לה בשמחה שני ילדים. היא לא היתה אשה כל כך טובה. כל היום היא שיחקה קלפים וישנה, והוא עבד בנמל, שמר על הילדים ואכל במסעדות.

פעם, בשבת אחרי-הצהריים, הוא עלה על האופנוע וטס לחוף האלמוג לשחות. מותר לי פעם, הוא הצטק בפני עצמו. שם ניגש אליו ביקיני, וביקש אש בצרפתית. רפי נתן אש בצרפתית. אחר כך ביקש הביקיני מרפי שיעלה איתו למלון. רפי היסס. אבל הביקיני הכטיח לרפי שהוא לא יגע בו, רק ישוחח אתו קצת. רפי

ונורא. המורה לאנגלית סילביה קחיט, אר-הבת את המנופאי סוג אלף-אלף, רפי חיון!

*** ערומה בראש חוצות ***

שערוייה כזאת לא שמעה אילת שנים רבות. כי סילביה אינה תיירת. היא מורה אילתית צנועה, בת 25, ולמורות צנועות אסור, כידוע, לאהוב. זה בניגוד למוסר. שיתעלסו להן, שישתוללו להן, שיבגדו להן ערומות בראש חוצות. אבל לאהוב? זה כתם על שמה הטוב של העיר!

חטאה של סילביה נתגלה לראשונה במכסה. המכבסה מסרה מייד לסופרמארקט, הסופרמארקט מסר לדואר, והוא לקפה ארקי, קפה ארקי למחלקת-החינוך של העירייה, מחלקת-החינוך של העירייה לראש העירייה, וראש-העירייה לסגנים, שדפקו באגרופים קמוצים על השולחן.

עוד באותו יום יצאה הפקודה כי לטובת המוסר של אילת, לטובת דור-המחר ועם ישראל חי - יש לפטר עוד היום את סילביה, המורה-לאנגלית הצנועה.

עוד באותו היום פיטרו את סילביה מבית-הספר התיכון היחידי של אילת. זה היה החודש, בתום שנת הלימודים, והתלמידים שלה בכו. נערים גדולים בגיל 17 ונערות גדולות בגיל 17 ישבו בכתה ביום האחרון ללימודים, ובכו. כי כולם אהבו את סילביה. היא היתה המורה המסורה והטובה ביותר בגימנסיה, והיא לא עשתה כלום. היא רק אהבה מנופאי סוג אלף-אלף.

באילת יושבים אנשים עם ראש גדול מלא-שכל, אבל דבר אחד הם לא יודעים עד היום. מדוע התאהבה סילביה ברפי. מדוע בחורה עדינה, בוגרת אוניברסיטת ניו-יורק, מאוהבת על כל הראש בבחור גס, שרירי, ענק שלא גמר בית-ספר עממי מפני שגם לא התחיל בו.

אפילו רפי בעצמו אינו יודע מדוע התאהבה בו סילביה. "אני לא יפה", הוא משתומם, "אני רק גברי, אבל זו סיבה שיתאהבו בי?"

עשרת אלפים נשים חושבות שכן.

***

300 ל"י מתחת זכר

רוא בן 30, אבל הוא גילה את הנשים כבר בגיל 20. לפני-כן הוא פחד מהן, הסמיק מהן והיה בודד כמו עלה בסתו. אמו סחבה אותו מתוניס, הכניסה אותו לקיבוץ רמת-השופט, וכך היה לה זמן להתחתן חמש פעמים. בקיבוץ ידעו כולם לכתוב ולקרוא, רק הוא ידע לשתוק. כי בתוניס הוא לא למד בשום בית-ספר.

בצבא לימדו אותו לקרוא ולכתוב, שלחו אותו להילחם בכונתיילה. עשו לו קצת צרות, הוא עשה להם קצת צרות, יביום השיתרוך שמחו הצבא ורפי שהם לא יראו יותר אחד את השני לנצח.

הוא היה בחור טוב וביישן, ולא הכיר אפילו בחורה אחת. היום הוא מכיר עשרת אלפים, ואת סילביה. אז הוא נסע לחיפה, ושם היתה בחורה יפה מאד.

בבוקר הוא התעורר ומצא 300 לירות מתחת לכר. "למה?" הוא שאל את רקדנית-הבטן סימונה, שהיתה מונחת במיקרה מעל הכר.

"בגלל שאתה גבר, במיקרה ואתה לא יודע!" ענתה סימונה. הוא באמת לא ידע.

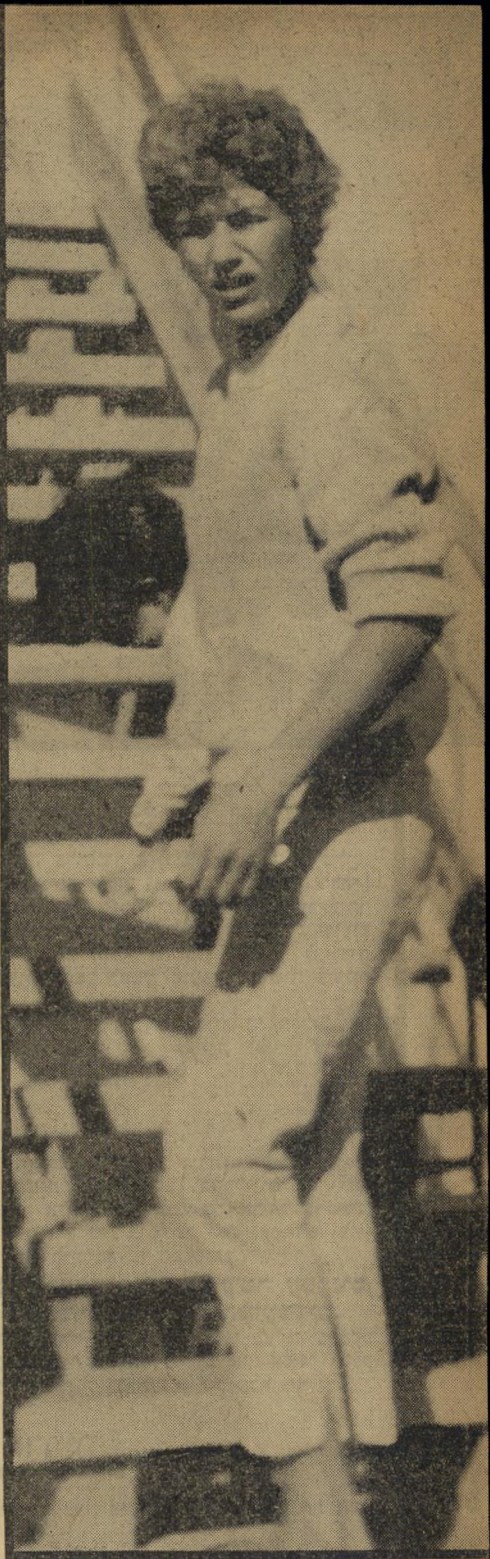
אך היה לו כבוד. הוא החזיר לה 150 לירות, וירד מהמיטה ישר לאילת.

***

קאזאנובה ושמונה המוך

רוא היה הרוץ וחזק, ולא הסתובב עם בחורות, ולכן עלה חיש קל בשלבי החברה האילתית. בהתחלה היה סבל, אחר כך מזלג, טראקטוריסט, מנופאי, מנופאי סוג-בית, מנופאי סוג-אלף, מנופאי סוג-אלף. בוקר אחד קרא לו מנהל-הנמל, אני ריקו לוי, לחץ את ידו ואמר: "מהיום אתה מנופאי מעולה אלף-אלף."

בכסף הוא קנה אופנוע, אבל מעולם לא הסתכן בצרות. סילביה היא הצרה הרא-

האשה: מזל חיון ובנה

אנשים חכמים יושבים באילת. אנשים חכמים מאד, עם ראש גדול ומלא-שכל, ומה הם לא יודעים!

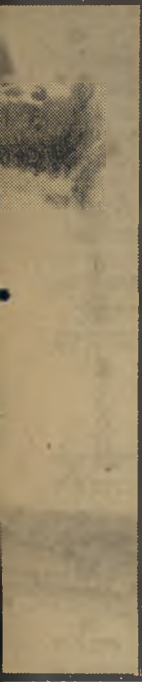
הם יודעים מהו היקף החזוה של גברת וילברשטיין מהמכולת, ומדוע. הם יודעים מה גודל הנעלים שנועל ראש-העיר יוסקה, ולמה מתנגד לזה סגן-ראש-העיר. הם יודעים כמה שערות נשרו ביום החמישי לסוגי המוואר, למרות כל הטיפולים, בעוד שאצל ורה זה הצליח בצורה יוצאת מהכלל.

הם יודעים, כן, הם יודעים, כי מיקי יוצא עם קיקי, אבל קיקי לא יוצאת עם מיקי, כי דידי אמר לקיקי שאם היא תצא עם מיקי היא יסבור לה את העצמות, כי מיקי נשוי לוויני, ודידי יוצא עם ויני כשהוא לא יוצא עם קיקי.

כי באילת מפותח מאד המוסר. חוטאים שם בצורה מוסרית מאד, ובוגדים שם בצורה עוד יותר מוסרית מאד. בעל הבוגד באשתו בצורה לא-מוסרית, מוחרם מייד על ידי כל תושבי העיר.

לבווד בצורה לא-מוסרית זה מצב מתועב. בשבעל בוגד באשתו עם החברה שלה, או כל תושבת אילת, זה נקרא לא-מוסרית. אבל אם הבגידה היא עם תיירת מיקרית, זה מוסרי מאד אפילו. כי זה למען שיגשוג אילת ופיתוח התיירות במקום. זה הסבר פניך לתייר, וזו חובה לאומית. כל אשה אילתית מבינה היטב מה מקריב בעלה כשהוא אינו חוזר בלילה, ונשאר ללון על שפת-הים, עם שלוש תיירות על שמיכה צבאית אחת. היא יודעת שזה לא קל. שזאת לא אהבה. שהוא בתפקיד, והמולדת קראה לו.

ויזם אחד נודע לחכמי אילת דבר איום

"מיסר פיפטון" בפעולה -

- בפעולה -